

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0091

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MINISTERSTVO VNITRA
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK
Nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.J.: VS-2278/53/2-2012

Praha dne 20.5.2013

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 a § 9 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podala
... - Ruská federace,
do níž byly zahrnuty její dvě nezletilé dcery
j - Ruská federace a
Brno - Česká republika, všechny státní občanky Ruské federace, trvale bytem

takto:

společné žádosti výše jmenovaných o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění

Rumisa Chamajeva podala dne 16.7.2012 prostřednictvím Magistrátu města Brna žádost o udělení státního občanství České republiky, do které zahrнула rovněž své dvě nezletilé dcery. Souhlas otce nezletilých dcer se změnou státního občanství byl doložen. Ministerstvo vnitra následně zahájilo o žádosti správní řízení dne 23.8.2012. Žadatelce byl v České republice udělen azyl dne 20.5.2003. Ke stejnému dni byl v České republice udělen azyl i její nezletilé dceři
1
disponuje v České republice azylem od 6.2.2007. Žadatelka uzavřela dne 1.8.1995 manželství, ze kterého se narodily obě výše uvedené nezletilé dcery zahrnuté do žádosti. Dále je pak matkou dalších dvou dcer, které jsou již zletilé. Žadatelka i její dcery zahrnuté do žádosti jsou státními občankami Ruské federace.

9

Ministerstvo vnitra svým usnesením ze dne 16.11.2012 správní řízení o žádosti o udělení státního občanství na základě ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „správní řád“) přerušilo do dne 14.12.2012 a zároveň žadatelce v tomto usnesení uložilo, aby do tohoto data Ministerstvu vnitra předložila podklady nezbytné k posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky, resp. ke zjištění takového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu s ustanovením § 3 správního řádu. V uvedeném usnesení o přerušení správního řízení pak byla žadatelka dále Ministerstvem vnitra v souladu s § 47 správního řádu informována, že dne 23.8.2012 bylo Ministerstvem vnitra podle

ustanovení § 44 správního řádu a § 10 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“) zahájeno správní řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, do které zahrnula své dvě výše jmenované nezletilé dcery. Dále pak byla žadatelka informována, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Ministerstvo vnitra v průběhu správního řízení zjistilo, že od projednávání předchozí žádosti o udělení státního občanství České republiky, do které byl společně s žadatelkami zahrnut manžel žadatelky (resp. otec nezletilých žadatelek) a o které Ministerstvo vnitra rozhodlo tak, že tuto žádost svým rozhodnutím zamítlo dne 25.8.2011, je žadatelka nadále v domácnosti a je bez zaměstnání. Z životopisu je dále, že se věnuje svému manželovi, který v roce 2011 prodělal srdeční infarkt.

Z dotazníku podaného k žádosti vyplývá, že žadatelka je příjemkyní dávky státní podpory, a to příspěvku na bydlení. Pobírání této dávky státní sociální podpory prokazuje rovněž přehled vystavený Úřadem práce České republiky – krajskou pobočkou v Brně, který osvědčuje, že v roce 2011 bylo žadatelce na příspěvku na bydlení vyplaceno 69 008 Kč, v období od ledna do října 2012 se pak jednalo o částku 69 449,- Kč. Žádné jiné příjmy pro svou osobu žadatelka v průběhu správního řízení nedoložila. Ze spisového materiálu, který vedlo Ministerstvo vnitra k předchozí žádosti o udělení státního občanství České republiky pod č.j. VS-828/53/2-2011, je patrné, že žadatelka i v období před rokem 2011 pobírala dávky státní sociální podpory, a to konkrétně sociální příplatek, příspěvek na bydlení a rodičovský příspěvek.

Příjemkyněmi dávek státní sociální podpory jsou potom i obě nezletilé žadatelky, když pobírají přídavek na dítě.

Žadatelka v průběhu správního řízení doložila přiznání k dani z příjmů fyzických osob svého manžela za rok 2011, ze kterého je zřejmé, že v uvedeném roce vykázal nulový příjem.

Žadatelka prokázala svou bezdlužnost vůči územním finančním orgánům České republiky potvrzením Finančního úřadu Brno II ze dne 3.7.2012. Potvrzením Městské správy sociálního zabezpečení ze dne 27.6.2012 prokázala rovněž bezdlužnost na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

Nezletilá žadatelka navštěvuje ve školním roce 2012 /2013 8. třídu základní školy v Brně. Její mladší sestra avštěvuje v Brně mateřskou školu.

I za obě žadatelky byly v rámci správního řízení doloženy podklady, které prokazují jejich bezdlužnost na veřejném zdravotním pojištění.

V průběhu správního řízení žadatelka doložila své prohlášení ze dne 3.12.2012, ze kterého plyne, že se v období posledních 5 let převážně zdržuje v České republice.

Žadatelka a její dvě nezletilé dcery vedou společnou domácnost s mamželem žadatelky a dále s jejími dvěma již zletilými dcerami, které mají podané samostatné žádosti o udělení státního občanství České republiky.

Žadatelka splňuje podmínku alespoň pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, tak jak je uvedena v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství.

Podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství splňují rovněž obě nezletilé žadatelky.

Žadatelka jako osoba s přiznaným postavením uprchlíka v rámci správního řízení o udělení státního občanství České republiky nepředkládá doklad o pozbytí dosavadního státního občanství a splňuje tak podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

Ze stejného důvodu splňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství rovněž obě nezletilé žadatelky.

Součástí státoobčanského spisu je výpis z rejstříku trestů ze dne 20.5.2013, kterým prokázala, že nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin. Splňuje tak i podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství České republiky.

Nezletilé žadatelky, jako osoby mladší 15 let nejsou podle právního řádu České republiky dosud trestně odpovědné, splnění této podmínky neprokazují.

Součástí spisu je záznam o pohovoru konaném dne 16.7.2012 před Magistrátem města Brna, kterým žadatelka prokázala znalost českého jazyka. Žadatelka tak splňuje i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství České republiky.

Nezletilé žadatelky jako osoby mladší 18 let ani splnění této podmínky neprokazují.

Konečně žadatelka splňuje rovněž podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť nebylo prokázáno, že by porušila povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství splňují rovněž obě nezletilé žadatelky.

Přestože žadatelka splňuje veškeré podmínky stanovené k udělení státního občanství České republiky, dospělo Ministerstvo vnitra po pečlivém posouzení všech důkazů provedených v průběhu správního řízení a po zvážení veškerých podkladů k závěru, že žádosti jmenované o udělení státního občanství České republiky nevyhoví. Podle platné právní úpravy je věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhoví či nikoliv a to i za předpokladu, že osoba žádající o udělení státního občanství České republiky splňuje

všechny zákonné podmínky pro udělení, tak jak jsou stanoveny v § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Toto stanovisko bylo podpořeno rovněž usnesením Ústavního soudu č.j.: IV. ÚS 586/99 ze dne 8.3.2000, kdy Ústavní soud ve věci ústavní stížnosti žadatelky, ve které namítala, že nemůže obstát odůvodnění zamítnutí žádosti o udělení státního občanství zdůvodněný tvrzením správního orgánu, že na udělení státního občanství není právní nárok, Ústavní soud judikoval, že „v případech kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené ústavou, ústavními zákony, ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmluvou o státním občanství“.

Ministerstvo vnitra se při celkovém posouzení žádosti zabývalo i tím, zda v případě žadatelky je možné konstatovat uspokojivé naplnění její pracovní integrace v České republice a na základě provedeného dokazování pak dospělo k závěru, že v případě žadatelky naplnění její pracovní integrace konstatovat nelze. Žadatelka od udělení azylu v České republice v roce 2003 až do současnosti, tzn. po dobu již téměř 10 let, nebyla v České republice zaměstnána, ani se zde nevěnovala podnikatelským či jiným aktivitám, které by generovaly příjmy, ze kterých by žadatelka mohla následně hradit v České republice své životní potřeby a náklady. Ministerstvo vnitra si je sice vědomo, že po většinu této doby byla v domácnosti a věnovala se péči o své nezletilé dcery, ale ani poté, kdy obě tyto nezletilé dcery začaly navštěvovat základní školu, resp. mateřskou školu, nebylo v prokázáno, že by si žadatelka našla zaměstnání, či se začala věnovat jiným aktivitám, které by jí generovaly příjem, nebo alespoň do budoucna napomohly její pracovní integraci v České republice; s podkladů doložených k žádosti pak ani nevyplývá, že by činila konkrétní kroky k tomu, aby si našla zaměstnání. Pracovní integraci je přitom potřeba považovat za jednu z klíčových složek ovlivňujících celkovou integraci cizinců do české společnosti. Nenaplnění pracovní integrace žadatelky je pak rovněž v přímé souvislosti s tím, že žadatelka byla po udělení azylu v České republice finančně závislá na dávkách státní sociální podpory, případně na svém manželovi, který je však v současné době rovněž bez stabilního příjmu. Konečně nenaplnění pracovní integrace žadatelky pak ve svém důsledku znamená, že žadatelka se zdaněním své práce, případně svých jiných výdělečných aktivit, po dobu svého pobytu v České republice nepodílela na odvodech do veřejných rozpočtů České republiky. Ministerstvo vnitra tak dospělo k závěru, že je potřeba poskytnout žadatelce další časový prostor, aby prokázala, že se dokáže v České republice pracovní integrovat a zároveň že je tak schopná sama v České republice generovat finanční prostředky, ze kterých bude následně v České republice moci hradit životní potřeby a náklady sebe a své rodiny a zároveň formou jejich zdanění bude více participovat na odvodech do veřejných rozpočtů České republiky. Teprve kdy toto úspěšně prokáže, bude možné v jejím případě přistoupit k udělení státního občanství České republiky.

Vzhledem k tomu, že na základě výše uvedených skutečností Ministerstvo vnitra žádosti žadatelky o udělení státního občanství České republiky nevyhovělo, nezbylo mu, než v rámci společné žádosti obdobně rozhodnout i o obou nezletilých žadatelkách. Ministerstvo vnitra v této souvislosti vzalo do úvahy princip jednotného státního občanství v rodině a dospělo v závěru, že za situace, kdy ani jeden z rodičů

nezletilých žadatelek není českým státním občanem, není v tuto chvíli nezbytné, aby jim bylo české státní občanství uděleno.

Na základě výše uvedených skutečností bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Petr Š t a s t n ý
referent společné státní správy a samosprávy

Petr Š t a s t n ý

